

strani popolnoma odgovarjala intencijam in mislim pokojnega mi očeta, z druge strani pa tudi zadoščala duhu sedanje moderne glasbe.

Kakor je znano, bil je pokojnik samouk v glasbi, pa je svoje popevke dal napisavati drugim, ki pa večinoma niso popolnoma umeli pravega duha njegove popevke. Jaz, ki sem slišal očeta samega popevajočega njegove pesmi, čutim se pozvanim in tudi obvezanim, podati národu svojemu te popevke v tistem duhu, v katerem jih je avtor res zamislil. Ako torej slovenski narod želi imeti glasbena dela Miroslava Vilharja v novi, po meni urejeni izdaji, naj me blagovoli podpirati pri tem podjetji, zakaj brez njegove podpore bi nikakor ne mogel zvršiti svoje rodoljubne, pa tudi sinovske dolžnosti.

Knjiga bode stala 2 gld., a more se tiskati samó tedaj, ako se oglasi dovolj predplačnikov. Obračam se torej na rodoljube in prijatelje nepozabnega pokojnika, zlasti pa na vsa rodoljubna društva, osobito pevska, da mi pomorejo zvršiti to delo. Naročnina naj se mi pošlje najkasneje do dné 15. avgusta. Ako bi se dotlej ne oglasilo toliko naročnikov, da bi bili tiskovni troški pokriti, povrnila se bode vsa komur doposlana naročnina.

V Zagrebu, dné 10. julija 1893.

F. S. Vilhar.

»Slovenska stenografija«. O Bezenškovi stenografiji, katero je pred nekaj meseci izdala »Matica Slovenska«, prinašajo praški »Těsnopisné listy« jako pohvalno oceno; takisto laskavo se je izrazil o nji nemški »Correspondenzblatt des königl. stenographischen Instituts zu Dresden«, ki je posvetil stenografiji pri južnih Slovanih poseben članek. — Bodí pri tej prilíki še omenjeno, da je prof. Bezenšek nedavno priredil v Plovdivu tudi tretjo popravljeno izdajo bolgarske stenografije. Naš list utegne kdáj pozneje še govoriti o jugoslovanski stenografiji v obče in o domači slovenski posebe.

Spominska slavnost Vodnikova na Koprivniku. Dné 27. t. m. se bode praznovala na Koprivniku stoletnica koprivniške fare in zajedno se bode odkrila spominska ploča Valentinu Vodniku, nje prvemu duhovnemu očetu. Vzpored je določen takó-le: 1) Ob 10. uri dopóldne vzprejem došlih gostov na Koprivniku; 2) ob 1½ uri cerkveni govor č. g. *Janeza Ažmana*, župnika gorjanskega, in potem slovesna sv. maša, pri kateri pojó bohínski pevci; 3) po sv. maši slavnostni govor g. prof. *Fr. Levca* in odkritje spominske plošče, 4) skupni obed; 5) popóldne ob 4. uri odhod na Bohínsko Bistrico; 6) v ponedeljek izlet k Savici. — Posebna vabila se ne bodo izdajala. — Obed oskrbí g. Matej Bevc, poštar in gostilničar na Bohínski Bistrici. Kdor se hoče udeležiti skupnega obeda, naj pošlje g. Bevcu vsaj do dné 18. t. m. 1 gld. 50 kr. Slavnost se bode vršila pri vsakem vremeni.

K obili udeležbi uljudno vabi

odbor.

Prešeren v nemškem prevodu. (Konec)

Oči bilé . . . (sic! V izvirniku: Oči bilé . . .)

Mein Auge folgte ihr, kam ihr entgegen,
Mein Mund sprach nur von ihr, der tugendsamen,
Schrieb meine Hand, so schrieb sie ihren Namen,
Und schritt mein Fuß, so war's auf ihren Wegen.
Doch ich verbot's: da barge sich die Blicke,
Es liess der Mund die süße Rede bleiben,
Die Hand den lieben Namen hinzuschreiben,
Der Fuß wich scheu vor ihrem Weg zurücke.